

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 32P/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320203862
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sátorová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2320203862.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta pred sudkyňou JUDr. Andreou Sátorovou vo veci navrhovateľky: K. W. H., W. Š., R. XX.XX.XXXX, D. Š. I. XXXX/XX, Z., zastúpená: Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Wolf, s.r.o., so sídlom Hlavná 949/53, 924 01 Galanta voči manželovi navrhovateľky: N. K. H., R. XX.XX.XXXX, D. Š. I. XXXX/XX, Z., o návrhu na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: K. H., R. XX.XX.XXXX, bytom ako rodičia, zastúpené v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo N. K. H., R. XX.XX.XXXX a K. W. H., W. Š., R. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v Galante, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Galanta, zväzok M., ročník XXXX, strana XXX, por. č. XX, rozvádza.

II. O úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. H.J., R. XX.XX.XXXX na čas po rozvode rozhodol nasledovne:

Maloletý K. H.Í., R. XX.XX.XXXX sa zveruje do výchovy a starostlivosti matky. Zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia spoločne. Styk maloletého s otcom sa neupravuje. Otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého sumou 180 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky počnúc od právoplatnosti rozvodu manželstva.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom podaným dňa 13.10.2020 domáhala rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností k maloletému K. pre čas po rozvode s odôvodnením, že ich manželstvo je dlhodobo vážne rozvrátené v dôsledku už rok viaznucej komunikácie, vyvolané správaním sa manžela navrhovateľky. V prípade rozvodu žiadala zveriť maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, styk otca s maloletým neupraviť a otcovi uložiť povinnosť prispievať na výživu maloletého vo výške určenej súdom.

2. Manžel navrhovateľky sa k návrhu vyjadril dňa 11.11.2020, uviedol, že rozvod si neželá, pričom v plnej miere bude akceptovať rozhodnutie súdu, v časti úpravy rodičovských práv a povinností žiadal, aby súd mu vyhovel v prosbe, aby sa mohol aj on osobne starať o maloletého.

3. Vo veci bolo vykonané dokazovanie vypočutím účastníkov konania, vypočutím kolízneho opatrenia k vyjadreniu k správe o prešetrených pomeroch a vykonaného pohovoru s maloletým, oboznámením sa s listinnými dôkazmi na základe ktorých súd ustálil nasledovný skutkový stav veci:

4. Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX na Matričnom úrade v Z.. U oboch sa jedná o prvé manželstvo. Navrhovateľka ako aj manžel sú národnosti slovenskej, obaja sú štátnej príslušnosti slovenskej. Z manželstva pochádza jedno dieťa maloleté K., nar. XX.XX.XXXX. Spoločné bydlisko majú manželia na O. Š. I. XXXX/XX, Z., kde aj toho času obaja bývajú. Tým je daná príslušnosť tunajšieho súdu v zmysle § 92 Civilného mimosporového poriadku.

5. Z podaného návrhu, ako aj z výpovede navrhovateľky vyplynulo, že manželia sa spoznali v júni v roku XXXX na športovom dni Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Z., kde obaja v tom čase pracovali a následne sa v auguste 2006 každý z nich rozišiel s vtedajším partnerom a vytvorili pár spoločne. Manželka pracuje na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Galante na Oddelení aktívnych opatrení trhu práce a ESF a manžel pracuje pre TESCO STORES SR, a.s., pričom do času vypuknutia pandémie COVID 19 chodieval denne na pracovisko na Zlatých Pieskoch, no dnes pracuje z domu. V čase, kedy sa manželia spoznali manžel pracoval na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Galante s pracovným zaradením na oddelení sociálno-právnej ochrany a bol účastníkom aj pojednávani ako kolízny opatrovník, pričom bol svedkom negatívneho vplyvu rozvodov manželov na maloleté deti . Manželka tvrdí, že sa z tejto skúsenosti nepoučil, keďže sám svojim správaním pred podaním tohto návrhu vedome v prítomnosti maloletého vo vzťahu k matke vystupuje spôsobom (podľa neskoršieho opisu), ktorý má negatívny dopad nie len na samotný pohľad dieťaťa na rozvrátené manželstvo účastníkov konania, ale aj na osobu jeho matky - manželky. Túto manžel stavia do pozície vinníka z rozvratu manželstva, hoci práve správanie manžela možno charakterizovať ako správanie bez rešpektovania dôstojnosti manželky, bez pomoci manželke s popieraním princípu (predpokladaného zákonom o rodine) vytvárania zdravého rodinného prostredia. Manželka spozorovala v správaní manžela dokonca znaky patologických čŕt jeho osobnosti (stará matka manžela trpí bipolárnou afektívnou poruchou), ktoré sa prejavujú vo vymyslených obvineniach, v následnej agresii ako i citovom vydieraní, a to za prítomnosti syna v snahe získať si ho na svoju stranu a bez snahy manželstvo zachrániť a prípadne v rámci sebareflexie vo vzťahu k manželke svoje správanie zmeniť. Manželia manželstvo uzatvárali dňa XX.X.XXXX, kedy už očakávali narodenie dieťaťa - maloletého K. H., ktorý sa narodil dňa X.XX.XXXX. K prvej vážnejšej hádke medzi manželmi došlo tesne po svadbe, keď pri pozieraní video záznamu v pozadí hrala maďarská pieseň. V tom momente sa rodičia manžela zdvihli od stola a odišli, pričom však maďarskú pieseň vybral a navrhoval kameraman a manželia tento výber spoločne potvrdili. Počas spolužitia manželov matka zabezpečovala v domácnosti všetky práce súvisiace s varením, upratovaním, praním, žehlením, prípravou maloletého do školy, návštevou lekárov a starostlivosťou v čase choroby maloletého. Od počiatku v podstate do popredia v spolužití manželov vystupoval fenomén matky manžela. Tá bola u manžela vždy na prvom mieste a až následne bola manželka a syn. Aj z tohto dôvodu došlo k hádke medzi manželkou a rodičmi manžela, pričom k hádkam dochádzalo aj v prípade, ak názor manželky nekorešpondoval s názorom matky manžela, resp. názorom jeho rodičov. Do dnešného dňa pretrváva dennodenné telefonovanie s matkou (aj niekoľkokrát za deň) a riešenie problémov manželov s matkou. Zvykom manžela sa podľa tohto stal aj pravidelný nedeľný obed u jeho rodičov zatiaľ čo manželka zostávala doma a upratovala. Správanie manžela vo vzťahu k manželke možno charakterizovať ako kombináciu neúcty, agresivity a vulgárnosti. Jeho snahou je vyvolávať v manželke strach a citovo ju vydierať s poznámkami pred ich maloletým synom o tom, že manžel syna miluje a manželka, ktorá chce podať návrh na rozvod na rozdiel od manžela rodinu rozvracia. Manžel sa dokonca manželke priznal, že navštevuje erotické podniky, z čoho možno logicky vyvodiť, že manžel cielene vyhľadáva mimomanželský intímny styk, čo bez ostychu povedal aj svojej matke, svokrovi a iným rodinným príslušníkom. Správanie manžela voči manželke spôsobilo, že voči manželovi citovo ochladla a prestala mať potrebu s ním žiť aj po intímnej stránke. Podiel na tom mali aj tie najhoršie vulgarizmy (kurva, piča) adresované manželom manželke, pričom si neuvedomoval, že práve takéto správanie má na manželku presne opačný efekt akoby možno očakával v rámci intímneho spolužitia. Manželka sa nedokáže stotožniť s názormi manželovej matky, na ktorú sa obrátila v snahe lepšie pochopiť manželove správanie, ktorá jej tvrdila, že vždy sa manželské problémy riešili „pod perinou“, že práve týmto spôsobom sa problémy vyriešia. Manželka si na jednej strane uvedomuje, že aj intímny život je pre manželské spolužitie dôležitý, avšak na strane druhej považuje za nevhodné, aby manžel ich spoločný intímny život a jeho frekvenciu riešil v okruhu známych manželov, prípadne si vytváral o frekvencii ich intímnych aktov tabuľku v Excel programe a túto ukazoval iným. V manželovom správaní absentuje akýkoľvek cit, či prejav emocionálnej náklonnosti k manželke, ktorý považuje manželka za prirodzenú súčasť intímnej stránky života manželov. Prvú facku dal manžel manželke v dvoch rokoch maloletého. Druhýkrát došlo k fyzickému násiliu (4 facky) dňa 25. apríla tohto kalendárneho roka v deň synových menín. Túto noc, keďže manželka s ním odmietla mať intímny

styk, odišiel na hodinu z domu poradiť sa so svojou matkou. Ráno po zobudení sa opäť pokúšal o intímny styk, o ktorý manželka nemala záujem, keďže manžel predtým niekoľko dní vykrikoval, že si to bol namáčať v kurvách a keď nie sú „rohličky“ v Kauflande, tak budú inde (teda všetko v prenesenom význame). Manželka hoc mala dlhodobý vzťah aj pred vzťahom s terajším manželom, nikdy od muža nezažila tak vulgárne a nedôstojné správanie ako zažíva od jej terajšieho manžela a otca svojho dieťaťa. Týmto správaním manžel postupne vybudoval v manželke odpor voči nemu. Napriek snahe manželky vysvetliť manželovi, že by sa mal správať inak, jeho vysvetlenie pre manželkine odmietanie spočívalo v tom, že manželka má už 13 rokov (trvanie manželstva) milenca a pri tom sa na manželku zniesla z úst manžela spfška vulgarizmov o tom ako na manžela manželka 13 rokov jebala a nech ide tam kde sa 13 rokov kurvila a nohy rozťahovala (vymyslené obvinenia, ktoré sa nezakladajú na pravde, nemá ani jeden dôkaz). Uvedené vyjadrenia nemá problém vysloviť ani pred maloletým. Bezdôvodné obviňovanie manželky paranoidnými myšlienkami z jej nevery poukazuje na nevyzretú manželovu osobnosť s cieľom zastrieť svoje mimomanželské aktivity v intímnej oblasti. Počas obdobia od 2/2017 do 1/2020, kedy bol manžel pohádaný so svojimi rodičmi bol vo vzťahu manželov relatívne klud a celú dobu tvrdil manželke, že nemá nikoho len ju a ich maloletého syna, ale dnes je všetko inak. Maloletému manžel rozpráva, že manželku ako matku maloletého bude mať rád, ale ako ženu ju bude nenávidieť, lebo s odporcom nespala. Takéto vyjadrenia majú nepochybne negatívny dopad aj na morálny vývoj dieťaťa. Manželka mala úprimnú snahu o záchranu manželstva a tak spoločne navštívili 2/2020 MUDr. Šedivú znalkyňu z odboru psychiatrie a sexuológie, ktorú našiel manžel a naliehal na manželku, aby ju spoločne navštívili. Nakoniec k nej chcel ísť sám, ale MUDr. Šedivá chcela vidieť aj manželku. Na základe vyjadrení manželky MUDr. Šedivá usúdila, že s manželom nie je povinná žiť a mala pocit, že je dekompenzovaný. MUDr. Šedivá vysvetlila manželovi ako funguje organizmus a myslenie ženy vo vzťahu s mužom, po čom ju manžel začal odmieťať, nesúhlasil s jej názormi a keďže v nej nenašiel oporu pre svoje názory, pričom jeho vysvetlenia a úvahy označila za mylné, odmietol tam viac chodiť. Aj MUDr. Šedivá zdôrazňovala manželovi, že jeho správanie voči dieťaťu môže mať negatívny dopad na neskorší vývoj dieťaťa (úzkostné stavy, drogová závislosť a pod.). Následne ďalšie mesiace si manželka vypočula od manžela spfšku nadávok, ponižovania, vyhrážania. Od januára 2020 do apríla 2020 je manželovo správanie k manželke veľmi premenlivé. Nedávno manželke manžel prehľadával osobné veci, vylial jej pleťovú vodu a robí jej schválnosti, ktoré by človek očakával od malého dieťaťa. Toto svoje neprimerané správanie sa snaží prekrúcať a obviňuje z toho manželku. Maloletému sa snaží nahovoriť, že to všetko robí jeho matka, ktorá nie je v poriadku a je na dne (má snahu z nej urobiť psychicky chorú ženu za účelom získania dôvery dieťaťa). Maloletý K. si toto správanie rodičov mnohokrát nedokáže vysvetliť, ale otca si zastáva, keďže je ním ovplyvňovaný, ale to vyplýva podľa manželky najmä z jeho strachu z otca. Následne manžel na matku cerí zuby a je zúrivy. Je zrejmé, že manžel očakáva, že maloletý na manželku bude nahnevaný, keďže manžel opakuje, že on by rodinu nerozbíjal a návrh na rozvod. Manželka je presvedčená o tom, že žijú s manželom v nezdravom vzťahu. Hoci manžel spomínal opakovane, že sa s manželkou rozvedie, nikdy na to nemal odvahu. Snažil sa svojím neadekvátnym správaním dotlačiť manželku k podaniu žiadosti o rozvod. Ona však naďalej v manželstve nechce zotrvať, nakoľko nedochádza k zmene správania na strane manžela, skôr sa to iba zhoršuje. Manžel nie je vôbec ochotný nadväzovať žiadnu konštruktívnu komunikáciu týkajúcu sa chodu domácnosti, výchovy ich spoločného dieťaťa, či ich spoločného života. Manžel sa správa k manželke neúctivo, neustále ju ponižuje nelichotivými nadávkami týkajúcimi sa jej vzhľadu (oštara, malý rapavý odjebok a podobne) a snaží sa aj maloletého ovplyvňovať klamstvami a vnucovať mu svoj postoj aký prechováva k matke svojho dieťaťa. Takýmto manipulatívnym správaním narúša zdravé rodinné prostredie. Manželia svoj voľný čas ako aj výlety trávia oddelene. Základom zdravého rodinného vzťahu je dôvera, úcta, láska, komunikácia, avšak v tomto vzťahu prevládajú už len negatívne emócie, nedôvera, hnev, neúcta emocionálne odcudzenie, psychický teror a neochota komunikovať zo strany manžela. Takýto vzťah neprospieva zdravému vývinu dieťaťa a neposkytuje vhodný obraz o fungovaní rodiny, čo môže mať vplyv na nadväzovanie neskorších kamarátskych či partnerských vzťahov maloletého. Svojím nelichotivým až agresívnym správaním vytvára manžel dojem menejcennosti ženy - matky. Z týchto dôvodov je manželka rozhodnutá pre rozvod. Vyzretý a dospelý muž nemá riešiť vzniknuté manželské problémy prostredníctvom svojej matky a overovať si u nej správnosť svojho konania. V rámci úpravy rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému K. navrhuje, aby súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá do tohto času synovi zabezpečovala väčšinu jeho potrieb v rámci osobnej starostlivosti. Hoci je matka presvedčená o snahe manžela ovplyvňovať maloletého voči jeho matke, keďže maloletého živí v negatívnom nastavení voči matke tým, že ona podáva návrh na rozvod a ona chce rozbiť rodinu, matka je presvedčená, že starostlivosť o maloletého dokáže zabezpečiť lepšie, keďže mu dokáže poskytnúť stabilnejšie prostredie pre jeho zdravý psychický ako aj sociálny vývoj s

triezvim pohľadom na život a so zdravým životným postojom k sebe samému ako aj k svojim najbližším. V prípade výživného matka považuje vzhľadom na príjmy otca, ale predovšetkým výdavky spojené so starostlivosťou maloletého vzhľadom na jeho potreby a vek výživné vo výške, ktoré súd uzná za primerané. V prípade styku maloletého s jeho otcom matka nemá v úmysle brániť v styku a preto tento navrhuje súdom neupravovať.

6. Manžel navrhovateľky nechcel pripustiť možnosť rozvodu manželstva, pričom nepoprel existujúci stav v ich vzťahu tvrdené navrhovateľkou. Domnieval sa, že predložený návrh je účelovo spísaný tak, aby očiernil jeho osobu v očiach súdu. V prípade aj keď sa skutkový stav stal je vytrhnutý z kontextu a účelovo podaný tak, aby vyznel v neprospech jeho osoby. Zámerne je vynechaná skutočnosť, že v uvedených prípadoch išlo z jeho strany iba o obrannú reakciu, na neprimerané správanie manželky. Bola schopná ho provokovať nielen slovné do takej miery, že bol nútený sa brániť jej agresívnemu chovaniu. Za zlomové považuje to, že v samotnom návrhu sú body, ktoré si priamo odporujú. Považuje to ako dôkaz toho, že uvedené tvrdenia sú zámerne prekrútené a otočené voči jeho osobe. Považuje za povinnosť uviesť fakt, že svoju rodinu miloval, nikdy ju zámerne nerozvracal a bol ten, ktorý sa ju snažil roky udržať spolu a urobil pre ňu všetko. Na strane druhej manželka sa v zásadných bodoch manželského spolužitia správala tak, ako by sa jedna žena správať nemala. Svojím konaním a správaním manželské spolužitie zámerne a trvalo rozvracala. Jediný dôvod prečo to celé roky vydržal je jeho syn K., ktorého podľa udania odporcu nedokázal opustiť. S navrhovateľkou pracovali spoločne na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, kde sme sa spoznali na „športovom dni“ v júni roku 2006. Asi po dvoch mesiacoch sa stali partnermi. Na začiatku spolužitia bývali v rodinnom dome na Z.Á.R. u rodičov. Po narodení syna K. sa presťahovali do panelového bytu, ktorý im na základe vlastnej ponuky prerobil otec navrhovateľky. Ich prvé nezhody začali už počas manželkinho tehotenstva. Prvá vážnejšia hádka na ktorú si pamätá vznikla z dôvodu nesúhlasu navrhovateľky s vyhlásením jeho rodičov. Natolko bola rozrušená, že s plačom ju musel odniesť domov k jej rodičom. Prosil ju, aby sa upokojila, mal ju rád a jej zdravie a zdravie dieťaťa boli pre odporcu prvoradá. Dostaval sa medzi dva mlynské kamene. Na jednej strane rodičia, ktorí ak niečo povedali bol dôvod na hádku. Na strane druhej manželka, ktorá ich konštatovanie musela zakaždým riešiť bez ohľadu na to, že ju výslovne prosil o to, aby sa ich názorom vôbec nezaoberali. Manželke splnil čo jej videl na očiach, s ním sa preto nemala prečo hádať. Neskutočne jej vadili ale jeho rodičia. Podľa udania odporcu, odporca sa snažil pre záchranu rodiny nemožné: hrubo a vulgárne na svojich rodičov pred manželkou nadával, len aby sa nehádala (oni o tom vedeli, povedal im to). Počas návštev, keď k nim ešte chodila ich prosil, aby na odporcu nadávali - vtedy bola manželka šťastná a odporca doma nezažíval hádku. Nanešťastie

nič o čo sa pokúšal nepomohlo a hádky pokračovali s pravidelnosťou ďalej a bez problémov aj za účasti maloletého syna. Nakoniec to už jednu sobotu niekedy zrejme v roku 2011 nevydržal a pred obedom išiel hľadať pomoc do manželskej poradne v Bratislave. Takto ich spolužitie s hádkami pokračovalo až do roku 02/2017. Manželka vtedy mimochodom maloletému synovi spomenula, že dom v ktorom býva sestra odporcu s dcérou a mužom je aj jeho. No v konečnom dôsledku sa ale na ňom maloletý syn a sestrina dcéra pohádali. Výsledkom hádky bolo, že rodičia odporcu nechceli riešiť otázku okolo domu, čo v tom čase chápali, že o neho ani K. nemajú záujem. Následne k rodičom prestal chodiť až do 01/2020 kedy prehodnotil svoje správanie. Manželka mu totiž v jeden večer pri sledovaní televízie bez predchádzajúcej hádky do očí z ničoho nič povedala ako ho „nenávidí“ a ako je jej z neho „zle“ a na „vracanie“. Jeho reakcia bola tá že jej na druhý deň na rovinu povedal ako vníma jej ľudské a hlavne sexuálne správanie, ktoré spolu riešia počas celého manželstva. Rozmýšľal, či je manželka chorá, trpí frigiditou? Manželka takmer od začiatku ich spolužitia odmietala s odporcom sexuálne žiť. Ak má uviesť nejaký dátum, tak je to rok 2009 kedy sa vrátil po 2 týždňoch zo služobnej cesty z ČR. Po dvoch týždňoch ho odmietala, čo pre neho bolo nepochopiteľné. Tento okamih považuje za ten, kedy s určitosťou vedel, že sa manželka tejto aktivite zámerne vyhýba a niečo nie je v poriadku. Na jej prístupe k nemu sa nič nemenilo. Samozrejme, že ju prosil po dobrom aj po zlom, ale k ničomu to nevedlo. Tu nešlo iba o vyhováranie typu: migréna, únava, ospalosť, dnes sa mi nechce, prípadne veľmi rada používala veď bola hádka daj mi pokoj. Ona zámerne a systematicky pracovala na tom, aby spolu nič nemali. Keď aj k niečomu prišlo jej snaha bola, len aby čím skôr skončili. Dospel to do bodu, že spolu boli do roka iba 3 - 4 krát a v niektorých prípadoch to boli výslovne iba pokusy. Ak má byť v tomto opise konkrétny pokusy znamená že po 3-4 mesiacoch bez sexu mu po pár minútach povedala, že sa jej nechce a už jej stačilo. Ak aj k niečomu prišlo, snažila sa to čo najskôr ukončiť. Manželke asi v roku 2010-2011 vytvoril tabuľku a vysvetľoval jej, že takéto súžitie nie je normálne. Intímnu oblasť nikdy verejne neriešil, i keď to bol pre mňa veľký problém. V tom čase sa zdôveril trom rodinným známym so zámerom ju zobudiť. Od 01/2020 keď mu do očí bez predchádzajúcej hádky z ničoho nič povedala

ako ho nenávidí a ako je jej z neho „zle“ a na „vracanie“ pretrváva súčasný stav. Práve teraz nasleduje obdobie, keď manželka dokázala že frigidná nie je, čo jej ale dlho nevydržalo. Navrhol preto vyhľadať odbornú pomoc psychológa a sexuológa MUDr. Danu Šedivú. Na prvé sedenie išiel sám a na druhé už s manželkou. Na tretie odmietol ísť, pretože to nemalo význam. Ona jednoducho o neho nemala záujem. Presne ako mu to povedala doslovne manželka „veď ani farár nepotrebuje sex a dá sa bez neho žiť“ tak sa aj k odporcovi správala. Od tohto momentu zažívajú to horšie obdobie manželstva. Na dennom poriadku je vzájomné osočovanie, urážanie a hádky kde padajú aj vulgárne slová. Je veľmi smutné že manželka vyprovokuje manžela tak, že i keď spí iba 4 hodiny ráno sa zobudí o 05:30 a manželka sa s ním znova háda. On má z toho triašku a v šoku sa snaží za každú cenu dosiahnuť iba to, aby bolo ticho. Nič od nej nechcel, naozaj nič. Iba chcel aby bolo ticho a chcel spať. Z dôvodu, že rozvod si neželá maloletý syn a v konečnom dôsledku chce iba to, čo je v jeho prospech a s rozvodom nesúhlasí. V plnej miere ale akceptuje rozhodnutie súdu vo veci rozvodu manželstva. V prípade starostlivosti maloletého po rozvode manželov nesúhlasí, aby bol zverený do výchovy matke. Žiada o zverenie maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

7. Zo správy UPSVR Galanta z prešetrených pomerov a vykonaného pohovoru s maloletým zo dňa 04.12.2020 vyplýva, že dňa 02.12.2020 bola vykonaná návšteva v domácnosti rodičov a maloletého dieťaťa na adrese Š. I. XXXX/XX C. Z.. V čase návštevy boli prítomní obaja rodičia a aj maloletý. Rodina spoločne obýva trojizbový byt, ktorý je v spoločnom vlastníctve rodičov. Náklady na domácnosť sú vo výške 198 eur v ktorej je už zahrnuté aj poplatok za vodu, elektriny 29 eur, internet vo výške 15 eur mesačne a poplatok za plyn vo výške 11 eur štvrťročne. Čistý mesačný príjem matky predstavuje XXX eur, čistý mesačný príjem otca vo výške XXX eur. Daňový bonus mesačne uplatňuje otec, avšak od 01.12.2020 požiadal o zrušenie. Poberateľom prídavkov na 1 dieťa vo výške 49,90 eur je tiež otec maloletého, vyplácané sú však na spoločný účet obidvoch rodičov. Maloletý navštevuje 7. ročník U. Š. I. v Z.. Učí sa výborne. Aktuálne má dištančné vyučovanie. Navštevuje krúžok gitary, doma trénuje na heligóne. Maloletý je zdravý, máva len bežné ochorenia. Otec počas návštevy uviedol, že s rozvodom nesúhlasí, ale v prípade, že súd rozhodne o rozvode manželstva, bude rozhodnutie rešpektovať a nebude sa odvolávať. V časti o úpravy rodičovských práv a povinností otec navrhuje maloletého zveriť do striedavej starostlivosti v týždenných intervaloch, nakoľko má za to, že dokáže maloletému zabezpečiť adekvátnu starostlivosť počas striedavej starostlivosti. Matka žiada dieťa zveriť do jej osobnej starostlivosti a styk otca s maloletým ponechať neobmedzený, nakoľko maloletý si už vzhľadom na vek vie sám povedať, kedy chce ísť k otcovi a ona mu v tom brániť nebude. Následne sa kolízna opatrovníčka pokúsila o vykonanie pohovoru s maloletým bez prítomnosti rodičov v jeho detskej izbe. Po príchode do detskej izby spolu s rodičmi, maloletý uviedol, že musí ísť na toaletu. Po príchode z toalety začal intenzívne plakať, tvár si držal v dlaniach, prekrytú hygienickou utierkou. Matku, ktorá ho slzami v očiach objala, odstrčil slovami „choď preč“. S plačom odišiel do kuchyne, napokon s asistenciou otca sa vrátil a následne sa vyjadril, že mu je nepríjemné, že sú tam, kolízna opatrovníčka mu vysvetlila dôvod jej návštevy ako aj ho primerane informovala o prebiehajúcim konaní. Z jeho vyjadrenia je možné usúdiť, že má obidvoch rodičov rád a nechce ublížiť jednému, preto by chcel byť v osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v týždenných intervaloch. Záverom kolízna opatrovníčka dodala, že počas pohovoru maloletý uhýbal pohľadom, tvár mal zovretú v dlaniach a pozeral sa iným smerom. Po celý čas vzlykal.

8. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť a pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

9. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, on uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti aj o domácnosť.

10. Podľa § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

11. Podľa § 23 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené, a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

12. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri rozhodovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a § 19.

13. Podľa čl. 6 C.m.p. súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu vecí vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

14. Vo vyššie citovanom ustanovení je uvedená všeobecná hmotnoprávna podmienka na rozvod manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spolužitia. Predmetné ustanovenie predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva, resp. rodiny založenej manželstvom.

15. Rozvrat vzťahov musí byť kvalifikovaný, nestačí akýkoľvek rozvrat. Intenzita tohto rozvratu musí byť vysoká a pre konštatovanie vážnosti rozvratu sa tento rozvrat musí javiť ako nezmeniteľný a nenapraviteľný, teda trvalý. Nezhody manželov sa musia týkať podstatných vecí manželského spolužitia a musia byť vážne narušené citové vzťahy medzi manželmi. Trvalým rozvratom preto nebudú rozpory prechodného charakteru s možnou perspektívou obnovenia vzťahov. Atribút trvalosti však nemožno chápať len so zreteľom na minulosť, t.j., že rozvrat vzťahov trvá už dlhý čas, ale aj so zreteľom na budúcnosť manželského spolužitia, to znamená, či rozvrat trvalo vylučuje ďalšie spolužitie manželov. Porušenie povinnosti vzájomnej pomoci manželov alebo závažné narušenie dôvery vo vzťahu nemusí mať dlhé trvanie, avšak hĺbka a vážnosť rozvratu bude do budúcnosti ďalšie spolužitie trvalo vylučovať a rozvrat bude nenapraviteľný. Intenzita vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi je určovaná nemožnosťou ďalšieho plnenia účelu manželstva, t.j. vytvárania harmonického a trvalého životného spoločenstva.

16. Kumulatívne ku kvalifikovanému rozvratu spôsobujúcemu nemožnosť ďalšieho plnenia účelu manželstva nesmie existovať ďalšia perspektíva obnovenia manželského spolužitia, t.j. napríklad jednoznačná nemožnosť obnovenia citových väzieb. Možnosť obnovenia manželského spolužitia jednoznačne závisí od vôle manželov a ide o subjektívnu kategóriu.

17. Citované ustanovenie § 23 ZoR upravuje hmotnoprávne podmienky rozvodu manželstva. Zákon o rodine vyžaduje určitý kvalifikovaný stupeň narušenia vzťahov medzi manželmi. Z použitej dikcie zákona možno vyvodiť záver, že kvalifikovanosť rozvratu manželstva je daná nie len dĺžkou a intenzitou, ale i skutočnosťou, že v dôsledku tohto rozvratu manželia spolu nežijú. Spoločné žitie manželov je otázka ich osobného (vrátane intímneho), ale aj majetkového spoločenstva, t.j. spoločné zdieľanie radostí ale aj problémov, spoločné trávenie voľného času, osobná starostlivosť o druhého manžela, ktorí si majú byť navzájom oporou, spoločná starostlivosť o deti, spoločné nakladanie s finančnými prostriedkami a pod. Ak zákon predpokladá povolenie rozvodu v prípadoch, kde nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia znamená to preukázať definitívne ukončenie osobného spoločenstva manželov bez nádeje na zmierenie manželov. Uvedený stupeň narušenia vzťahov medzi manželmi v podstate potvrdili obaja manželia, vrátane odporcu. Rozdielnosť v argumentácii odporcu spočívala v tom, že poskytol svoj uhol pohľadu na dôvody existencie nezhôd a absencie normálnej komunikácie medzi manželmi už od manželkinho tehotenstva, absencie pravidelného intímneho styku od roku 2009, priznal si čiastočne chyby v svojom správaní (incident 25.04.2020 - facky), zároveň sa vyjadroval kriticky na adresu navrhovateľky a pokúsil sa vyvolať dojem, že jeho občasné nevhodné správanie bolo ale vyvolané a vyprovokované navrhovateľkou. Zameral sa na opis konkrétnych situácií, v ktorých hlavne opisuje kedy a ako vo svojom správaní zlyhala navrhovateľka a naopak snaha odporcu na urovanie vzájomného vzťahu. Podľa názoru súdu opisovanie konkrétnych životných situácií účastníkov konania odporcom v jeho vyjadrení k návrhu (č.l. 29) svedčí o opodstatnenosti záveru o kvalifikovanom stupni rozvratu vzťahov medzi manželmi a ich absolútne rozdielny prístup a názor na vzniknuté situácie a ak odporca má svojím vyjadrením snahu vyvolať pochopenie pre jeho konanie pred súdom, je k tomu potrebné pre úplnosť dodať, že v žiadnom prípade nešlo o také životné situácie, ktoré by mali

odôvodňovať hnev, krik, vulgarizmy, nadávanie odporcu na navrhovateľku, pokiaľ by išlo o normálne fungujúce manželstvo.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva, resp. rodiny založenej manželstvom, a to aj napriek nesúhlasu manžela, ktorý návrh nepodal. Tento rozpor v manželstve pretrvával latentne, keď manželia konkrétne nezhody si nevykomunikovali. Tým manžel navrhovateľky nezistil v čas, čo vadí navrhovateľke v jeho správaní a naopak odporcovi v správaní navrhovateľky a keď na to vzájomne poukázali, nechceli si to riešiť. Manžel navrhovateľky okrem tvrdenia o možnosti formálne zachovanie manželstva (apatia z jeho strany, resp. absencie reagovania na správanie manželky, jej ignorácia - slúchadlá), žiadnu inú možnosť riešenia nezhôd nenavrhol a o tom nepresvedčil ani navrhovateľku.

19. Súd poukazuje aj na čl. 1 ZR, podľa ktorého manželstvo je zväzok muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí. Podľa názoru súdu vzhľadom na predpoklad dobrovoľnosti (stanovený zákonom) každého z manželov následne aj zotrvať v manželstve (rovnako ako dobrovoľne vstupovali do manželstva), nemožno nikoho nútiť, aby z akýchkoľvek dôvodov zotrval v manželstve, ak je presvedčený, že manželstvo je vážne narušené a trvalo rozvrátené a názor odporcu, že ak navrhovateľka opustí tento zväzok zničí životy oboch účastníkov konania a ich spoločného dieťaťa nie je správny a svedčí len o podstatnej rozdielnosti názorov oboch účastníkov. Súd taktiež konštatuje, že s poukazom na správu o vypočutí maloletého kolíznou opatrovníčkou je možné dospieť k záveru, že pre maloleté dieťa je toto obdobie veľmi náročné z emocionálnej stránky, neustále hádky medzi rodičmi mu viac škodia ako prispejú.

20. Vzhľadom na uvedené súd manželstvo účastníkov rozviedol. So zreteľom na obsah citovaného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ uzavretie manželstva je prejavom dobrovoľného a slobodného rozhodnutia manželov, a to s vedomím utvorenia rodiny vyznačujúcej sa jednak atribútom trvalosti založeného spoločenstva a na druhej strane i jeho harmonického fungovania; potom uvedené aspekty by mali v manželstve pretrvávať po celý čas jeho existencie. Pokiaľ u existujúceho manželstva vývoj vzťahov medzi členmi tohto partnerského zväzku spôsobí, že pôvodný účel, pre ktorý bolo manželstvo uzavreté, sa vytratil a dôvody pre dobrovoľné a slobodné zotrvávanie v manželskom zväzku pominuli, neexistuje rozumný dôvod takýto formálny vzťah zachovávať. Zachovanie takéhoto formálneho manželstva, kde manželia normálne už ani nekomunikujú a z majetkového aspektu sú nútení zdieľať spoločnú domácnosť, pričom bývajú ako dve cudzie osoby, intímne sa dlhodobo nestýkajú, je preto ťažko očakávať obnovenie citovej väzby, tak aby manželstvo plnilo svoj účel, ktoré má na mysli ustanovenie § 18 a 19 Zákona o rodine. Existujúci stav vo vzťahu medzi manželmi potvrdila aj navrhovateľka ako aj sám odporca. Spoločná minulosť manželov, nepostačuje na zachovanie manželstva do budúcnosti, pokiaľ z dokazovania vyplýva trvalý rozvrat vzťahov a navrhovateľka ďalšie spolužitie v manželskom zväzku odmieta. Manželovi navrhovateľky sa nepodarilo presvedčiť navrhovateľku o svojom úmysle zachovania manželstva a o zmene jeho správaní sa k nej, v dôsledku citového odcudzenia viac nemá už o to záujem ani s prihliadnutím na maloleté dieťa. Vychádzajúc z uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nie je možné zachovať toto manželstvo aj pre jednoznačné zamietavé stanovisko navrhovateľky, ktorá dala jednoznačne najavo, že už s manželom nechce zotrvať v manželskom zväzku.

21. Súd teda zdôrazňuje, že za príčinu rozvratu manželstva je možné považovať absolútnu názorovú nezhodu na vzniknuté životné situácie a za rozvrat manželstva sú rovnako zodpovední obaja manželia, pretože nemožno konštatovať, že názor niektorého z nich je (ne)správny. Dôležité je, že ich názory nie sú podobné ani zhodné. V riadne fungujúcom manželstve sa manželia v podstatných veciach názorovo zhodujú a v detailných (menej podstatných) sa názorovo vzájomne dopĺňajú, čo o účastníkoch konania nemožno konštatovať. Z vyjadrení účastníkov konania je evidentné, že medzi nimi existuje úplne odlišné vnímanie prežitých situácií a ak následne potom na tieto situácie reagujú svojimi názormi, tieto sa diametrálne odlišujú. V manželstve tiež nie je možné akceptovať vulgarizmus a nadávky, pretože okrem ponižovania iné neznamenajú.

22. Podľa § 24 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho

majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

23. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

24. Podľa § 28 ods.1 písm. a/ až c/ a ods. 2 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa, správa majetku maloletého dieťaťa.

25. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

26. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. V zmysle citovaného ustanovenia súd pred otvorením ústneho pojednávania sa pokúsil o sprostredkovanie vzniku rodičovskej dohody ohľadne úpravy rodičovských práv a povinností po rozvode. K dohode medzi rodičmi však nedošlo a to z dôvodu, že otec trval na tom, aby dieťa bolo zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov na týždennej báze, pričom kategoricky vylúčil možnosť vystriedania sa rodičov na adrese, na ktorej toho času spoločne bývajú a oznámil, že nemieni opustiť spoločnú domácnosť ani po rozvode, navrhovateľka zhodne s jej právnym zástupcom konštatovala, že ak by bolo v najlepšom záujme maloletého striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov, s tým by súhlasila za podmienku, že otec svoju osobnú starostlivosť o maloletého bude zabezpečovať v rodinnom dome rodičov manžela v Z., kde spoločne bývali na začiatku ich manželstva, resp. ďalšiu možnosť videla v tom, že otec zabezpečí, aby v čase, kedy má na starosti navrhovateľka týždennú osobnú starostlivosť o dieťa, aby nebol prítomný na adrese I. XXXX/XX C. Z., na ktorej adrese plánuje navrhovateľka bývať spolu s maloletým aj po rozvode. Medzi účastníkmi konania vzhľadom na rozdielnosť názorov k zhode nedošlo, napriek tomu, že kolízna opatrovníčka zhodne navrhla dočasne zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti na dobu 3 mesiace, pričom konštatovala, že ak po rozvodom konaní účastníci konania naďalej budú bývať v spoločnej domácnosti, nariadenie striedavej starostlivosti stráca zmysel.

27. Striedavá osobná starostlivosť predstavuje úpravu zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti obidvoch rodičov, pričom každý rodič má dieťa v starostlivosti na presne vymedzené časové intervaly. Do slovenského právneho poriadku bola striedavá osobná starostlivosť zavedená zákonom č. 217/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („novela). Predmetná novela nadobudla účinnosť 01.07.2010. Vymedzenie inštitútu striedavej osobnej starostlivosti obsahuje predovšetkým zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení („zákon o rodine“), a to konkrétne v ustanovení § 24. Podmienky pre zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov?

1. Obidvaja rodičia musia byť spôsobilí dieťa vychovávať.

2. Obidvaja rodičia musia mať záujem o osobnú starostlivosť o dieťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

3. Ide o fakultatívnu možnosť, t.j. súd môže ale nemusí rozhodnúť o zverení do striedavej osobnej starostlivosti.

4. Striedavá osobná starostlivosť musí byť v záujme dieťaťa.

Súd prihliada na vek maloletého, jeho citové väzby k rodičom, vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia atď.

5. Potreby dieťaťa budú zverením do striedavej osobnej starostlivosti lepšie zaistené

Predpokladom pre úspešné fungovanie inštitútu striedavej osobnej starostlivosti rodičov je ich schopnosť sa dohodnúť. „Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa, rodičia

sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich s financovaním potrieb dieťa, s presúvaním jeho osobných vecí z domácnosti jedného rodiča do domácnosti druhého rodiča, so zdravotnou starostlivosťou maloletého, hlásením jeho pobytu a pod.“ (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 CoP/164/2017 <<https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/i-detail/rozhodnutie/8469edfe-e6e9-4c54-b19e-f1b2c4f3145f%3Ad7815939-ff2c-48bc-bb5a-bd00257c5d4a>>)

28. Je taktiež nevyhnutné poukázať i na ustanovenie § 24 ods. 4 zákona o rodine: Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

29. Súd prihliadajúc na výsluch navrhovateľky, odporcu a kolízneho opatrovníka na ústnom pojednávaní, po vyhodnotení doterajšieho výchovného prostredia, berúc do úvahy vykonané šetrenie opatrovníkom, ktoré aktuálne výchovné prostredie dieťaťa hodnotila pozitívne, rozhodol o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Súd dospel k záveru, že t.č. nie sú splnené podmienky na nariadenie striedavej starostlivosti, napriek tomu, že zdieľa názor kolízneho opatrovníka, ako aj vyjadrenie rodičov maloletého dieťaťa a v neposlednom rade názor maloletého dieťaťa, že maloletý má oboch rodičov veľmi rád a ani jednému nechce ublížiť. Z vyjadrenia otca vyplýva, že aktuálne nie je schopný zabezpečiť náhradné bývanie a preto naďalej, po rozvodovom konaní plánuje bývať v trojizbovom byte v Z., kde býva s rodinou. Navrhovateľka taktiež potvrdila, že po právoplatnom skončení rozvodového konania spolu s maloletým dieťaťom budú bývať v byte v Z., v ktorom bývajú s odporcom. Uviedla, že uvedený stav bude trvať minimálne do obdobia, kým nedôjde k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vzhľadom na uvedené, aj možnosť striedania sa rodičov v jednej domácnosti, namiesto striedania sa domácností rodičov maloletým, je nerealizovateľná. Otec vo vyjadrení zo dňa 11.11.2020 ani na ústnom pojednávaní nenamietal nedostatočnú starostlivosť matky o maloletého, len prízvukoval, že je schopný sa osobne postarať o maloletého aj on, striedavo s matkou. Vzhľadom na uvedené, tunajší súd o zverení maloletého rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku, pričom zdôrazňuje, že kým sa nezmenia pomery, t.j. rodičia maloletého nebudú žiť oddelene, resp. jeden z nich nebude môcť zabezpečiť náhradné bývanie, na nariadenie striedavej starostlivosti nie sú splnené podmienky, ako to aj nepriamo vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 CoP/164/2017, v ktorom súd konštatoval, že predpokladom pre úspešné fungovanie inštitútu striedavej starostlivosti je schopnosť rodičov dohodnúť sa o veciach súvisiacich napr. s financovaním potrieb dieťa, s presúvaním jeho osobných vecí z domácnosti jedného rodiča do domácnosti druhého rodiča. Súd konštatuje, že pri rozhodovaní sledoval najlepší záujem maloletého, ktorý po rozvodovom konaní neobmedzene sa bude môcť stykať s obidvoma rodičmi, nakoľko dočasne budú žiť spoločne, teda aj otec sa môže naďalej osobne starať o maloletého spolu s matkou. Pre prípad, že sa to v budúcnosti zmení a niet možnosti dosiahnutia dohody medzi rodičmi, rodičia boli na ústnom pojednávaní poučení, že je možné sa obrátiť na súd s návrhom na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností. Súd rodičom dôrazne poznamenáva, že rodičia by mali byť po rozchode schopní v záujme spoločného dieťaťa vzájomného kultivovaného správania sa, ktoré je základným predpokladom zdravej výchovy maloletého a ktorým dieťa získava aj pozitívny vzor pre riešenie konfliktných situácií v budúcnosti. Rodičia by mali byť schopní v záujme spoločného dieťaťa spolupracovať a rozchodovú situáciu by nemali zneužívať na zničenie vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi, či dieťa využívať ako prostriedok na potrestanie druhého rodiča. Iba v tomto prípade bude naplnená podstatná podmienka nariadenia striedavej starostlivosti.

30. Podľa § 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodiča k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť.

31. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

32. Pri určenie rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov, v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

33. Podľa § 75 ods. 1 a 2 pri určenie výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

34. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane oprávneného, jednak na strane povinného. Zo strany oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s pohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pri tom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie i potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napríklad liečebné náklady). Súd musí pri určovaní výživného prihliadnuť na pomery povinnej osoby jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet vyživovaných osôb. V praxi sa vyskytujú aj prípady veľmi vysokých možností na strane rodiča. Tieto kritériá boli prevzaté z prv platnej úpravy, keď sa s takouto možnosťou nepočítalo. Neprehliadnuteľnou spoločenskou realitou u nás je nárast spotreby. Zákon nepripúšťa výnimku z práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča, napriek tomu, vychádzajúc z kritéria odôvodnenosti potrieb, možno súhlasiť s názormi, že odôvodnené potreby majú určitú hornú hranicu súvisiacu so spotrebným charakterom.

35. Súd pri rozhodovaní o určenie výživného vychádzal z možností a schopností povinného, ktorý ako špecialista plánovania objemu v spoločnosti T. I. I., O..l.. má čistý mesačný zárobok za posledných 12 mesiacov v rozmedzí od XXX €. - X.XXX €, navrhovateľka v pozícii samostatného radcu na Úrade, práce, sociálnych vecí a rodiny Z. má čistý mesačný zárobok za posledných 12 mesiacov vo výške XXX,XX €, z ktorého príjmu hradia spoločné náklady na domácnosť rozdelenú na polovicu (v posledných mesiacoch). Dieťa navštevuje 7. ročník U. Š. I. C. Z.. Pre dieťa majú rodičia založené stavebné sporenie, ktorého výška činila k 31.10.2020 vo výške 14.030,87 eur, každý z rodičov disponuje vlastným sporiacim účtom ku dňu 31.08.2020 vo výške 10.295,88 eur, na ktorý si šetril každý z rodičov počas manželstva pravidelne mesačne, každý z rodičov disponuje našetrenou čiastkou vo výške 6.150 eur, ktorú si každý z rodičov vybral v hotovosti z pôvodného účtu, rodičia vlastnia osobné motorové vozidlo zn. FORD FOCUS rok výroby 2007, pričom nemajú žiadne dlhy v podobe úverov, alebo pôžičiek, ich náklady na domácnosť predstavuje: správca bytového domu spolu 193,64 eur (každý 96,82 eur), ZSE vo výške 29 eur (každý 14,50 eur), SPP vo výške 11 eur (každý 5,50 eur), internet vo výške 15 eur (každý 7,50 eur), stavebné sporenie vo výške 242 eur (každý 121 eur), stravu si financuje každý sám, pričom spoločne na 3 osoby je to približne 300 eur, a teda 100 eur na osobu, oblečenie na maloletého 60 eur mesačne, hygienické a drogistické potreby vo výške 15 eur, vitamíny a lieky 20 eur, výdavky na záujmový krúžok hry na gitare 10 eur mesačne, 15 eur ZRPŠ, 20 eur zošity - začiatok školského roka 2020/2021, letná zahraničná dovolenka, zimná dovolenka na Slovensku. Vychádzajúc zo súdnej praxe pri stanovení výšky výživného na jedno dieťa 20% až 25% z príjmu povinného rodiča v rozmedzí od XXX €. - X.XXX € mesačne, potom výška výživného 180 € mesačne, pri zohľadnení príjmu rodičov a nákladov na dieťa súd považoval za primerané na krytie potrieb dieťaťa nielen základných potrieb, ale aj štandardných ba i nadštandardných, keď ani jeden z rodičov nemajú ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Súd taktiež pri rozhodovaní prihliadol na súdnu prax stanovenia výšky mesačného výživného pre 13 ročné dieťa a k položkám, ktoré boli uvedené v návrhu pripočítal aj priemernú mesačnú sumu na zahraničnú letnú dovolenku a zimnú dovolenku na Slovensku, taktiež vreckové pre maloletého ako aj poplatok za používanie elektronického príslušenstva (mobil atď.) - XXX eur, t.j. spolu s vyčíslenými výdavkami vo výške XXX eur mesačne (každý vo výške XXX eur). Táto výška výživného zabezpečí rovnakú životnú úroveň dieťaťu, ako je životná úroveň povinnej osoby.

32. Podľa § 52 C.m.p. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, keďže týmto konaním účastníkom trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP). Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 62 ods. 1, 2, 3 CMP). V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP). Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná (§ 64 CMP). Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 65 CMP). Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).

Rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery (§ 157 CMP).